

Er fru Hæstorp Andersen ikke enig i, at der også er nogle store, alvorlige etiske problemer i det her?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vi er ikke uenige i, at der er etiske problemstillinger ved, at et eksisterende barn kan få en søster eller bror, som er kommet til verden også med henblik på at have den samme vævstype, men det, man skal huske på, er, at det stadig væk er et barn, der er valgt til, ikke et barn, der er valgt fra, og det er i øvrigt et barn, som fødes ind i en familie og på den måde gives liv i sig selv inden for en familie, der har en far og en mor, og det beriger denne familie og vil også beriges selv af at være kommet til verden i denne her familie, uanset at man ved fødslen valgte at tage stamceller fra dets navlestreng eller moderens moderkage.

Det er det, vi lægger til grund for det her spørgsmål, og længere er den sådan set ikke.

Det her er ikke et spørgsmål om, at man, som vi f.eks. har set det, tager til Pakistan eller andre steder og køber organer eller andet fra nulevende børn eller voksne, det her er et spørgsmål om, at man vælger et nyt barn til ind i en familie, hvor barnet i hvert fald, kan vi med sikkerhed sige, er et ønskebarn.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Fru Sophie Hæstorp Andersen sagde også, at vi har pligt til at redde alle de menneskeliv, vi kan, og fru Sophie Hæstorp Andersen siger også: Vi betragter ikke ægsortering som æg, der er sorteret fra, men som et barn, der bliver valgt til.

Men disse befrugtede æg, disse fosteranlæg, er jo menneskeliv, og fru Andersen siger, at vi har pligt til at redde alle de menneskeliv, vi kan. Det er jo menneskeliv, og for de mange små fosteranlæg, der må lade livet i den her situation, kan det jo være ret underordnet, om vi betragter det som at sortere fra, eller om vi betragter barnet som et, der er sorteret til, for de går i hvert fald til grunde alle sammen, alle de mange menneskeliv.

Er fru Sophie Hæstorp Andersen ikke enig i, at det er menneskeliv, vi snakker om her?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvis man vælger at bruge fru Tove Videbæks fortolkning af, hvad et menneskeliv er – vi snak-

ker her om fosteranlæg, der måske er 2-3 dage gamle – så vil jeg sige, at der går mange menneskeliv tabt i dagligdagen, som vi slet ikke kender til, gennem fortrydelsespiller, almindelig prævention eller naturens helt egen måde nogle gange at udstøde befrugtede æg eller fosteranlæg på, som vi slet ikke kender årsagen til.

På den måde kan man sige, at det faktisk kun er 40 pct. af alle de æg, en kvinde har igennem sit liv, der overhovedet nogen sinde vil kunne blive befrugtet.

Jeg synes, at man stadig væk skal huske på, at de her børn måske aldrig ville være blevet til noget i første omgang, men alligevel at der er et barn, der her bliver til noget, og det skal vi støtte og være glade for frem for alene at beskæftige os med de mange, der af naturlige eller unaturlige årsager går tabt rundt omkring i verden.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg ville gerne høre, om det er indgået i Socialdemokratiets overvejelser, nu hvor man haster det her lovforslag ufattelig hurtigt igennem Folketinget, hvad der var af andre muligheder for at hjælpe børn med livstruende sygdomme, hvad mulighederne f.eks. var for at sætte langt mere ind på at få opbygget vævsregistre både i Danmark og internationalt, og hvor mange mennesker man ville kunne redde, hvis det var det, man satsede på, i stedet for at man satser på denne her behandling, hvor det er højst usikkert, hvor meget den overhovedet kan hjælpe.

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er klart, vi synes, det er vigtigt, at man hele tiden opgraderer det samarbejde, der må være mellem vævsregistre i hele verden. Jeg har også bidt mærke i, at Jordemoderforeningen i et svar angiver, at hvis man overvejer at tillade ægsortering i Danmark, så skulle man måske på længere sigt også overveje, om man skulle oprette et navlestrengsregister eller en navlestrengsbiobank i Danmark, hvor man fra starten af tager alle nyfødte børn og gemmer nogle af deres stamceller til brug for senere behandling ude i fremtiden.

Jeg synes, at det alt sammen ikke er noget, der udelukker os fra i dag at tage stilling til, om vi skal tillade den her metode i meget konkrete tilfælde, i meget særlige tilfælde, hvor det er helt udelukket, at man kan finde en donor på ver-